

Тойзи е Сынъ мой възлюбленный; слушайте
 8 него. И внезапно като ся обзърнахъ, не видѣ-
 хъ вече никого съсь себе си, освѣнь Исуса
 9 самичькъ. И докогато слѣзувахъ отъ горѣ-
 тѣ. зарѣча имъ да не кажѣтъ никому то-
 ва що видѣхъ, освѣнь кога Сынъ челоувѣ-
 10 ческий възкръсне отъ мъртвы-тѣ. И задръ-
 жяхъ слово-то въ себе си, като разысква-
 хъ по между си, що е *това* да възкръсне
 11 отъ мъртвы-тѣ. И пытахъ го, и казувахъ:
 Защо казувать книжници-тѣ че е трѣба да
 12 дойде първомъ Илія? А той отвѣща и ре-
 че имъ: Истинѣ же ще Илія първомъ да
 дойде, и да устрои всичко; и *же* какъ е пи-
 сано за Сына челоувѣческаго, че трѣба да
 13 пострада много, *и* да бѣде униженъ; Но
 казувамъ ви, *и* че Илія дойде, и сторихъ му
 каквото щѣхъ, както е писано за него.
 14 И *и* като дойде при ученицы-тѣ, видѣ
 около тѣхъ народъ много, и книжници кои-
 15 то ся прѣпирахъ съ тѣхъ. И тутакси всич-
 кый народъ щомъ го видѣ, смая ся и при-
 16 текохъ ся та го поздравявахъ. И попыта
 книжници-тѣ: Какво ся прѣпирате съ тѣхъ.
 17 И *и* отговори единъ отъ народа, и рече:
 Учителю, доведохъ при тебе сына си,
 18 койго има духъ иѣмъ. И дѣто го прихване,
 трѣшва го, и запѣня ся, и скърца съсь
 жѣбы, и вѣпява ся; и рекохъ на твои тѣ
 ученицы да испѣдятъ *блѣсъ-тѣ*, но не мо-
 19 жѣхъ. А той му отговори и рече: О ро-
 де невѣрный, до кога ще бѣдѣ съ васъ? до
 кога ще вы търпѣжъ? доведѣте го при мене.
 20 И доведохъ го при него; и *и* като го видѣ
блѣсный-тѣ, тутакси духъ-тѣ го покѣса, и
 той паднѣ на земѣ-тѣ, и валяше ся за-
 21 пѣнень. И попыта *Иисусъ* бащѣ му: Колко

д Мат. 17; 9.

е Мал. 4; 5.
Мат. 17; 40.жс Псал. 22; 6.
Иса 55; 2,
и друг. Дан.
9; 26.з Лук. 25. 41.
Филип. 2; 7.
и Мат. 11; 14.
17; 12. Лук.
4; 47.и Мат. 17; 14.
Лук. 9; 57.к Мат. 17; 14.
Лук. 9; 58.л Гл. 4; 26.
Лук. 9; 42.